

1918-01-03

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Lille Veum, Brørup

Archive:
Mappe 86 nr. 26

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 26

3^{die} onsdag 1918.

Karl Jakobi og Agnete.

Jeg skulde måske ikke skrive
nu, men jeg kan neppe lade være.

Nu, tak for dit brev - og Agnete
hvor vi blev glade ved dit løsende
tilbud! Men vi må ikke tro vi
er så dårligt stillede. Vi har
en hel dunk skivolie endnu,
og ventar at få 2 liter i januar
- og en god ven har givet os noget
og kom vi i nød betryk. Kan du
tro brøderne om os, der sidder i
fuld electricitet, aligevel har noget
på dunkene. Jo, du forstår det.

Og vi går i seng med Eli kl 9,
og dagene længes, og vi har mangt
af dine lys endnu. Nej, vi har det
rigtig godt: både at lide og brænde
og lyse. Men det var min ligegyldige
sag kint med dit tilbud! Tak!

Og om lidt rejser A. til L.-l.
og måske -? Besøger jeg ham der
borte en ugestid, og vi er dagene

længedes tit vi kommer igen igen.

Ja, du har ret! Hvor ved vi
den lidt. Men, da står vi dog
med Cladding og ser op mod den
høje mur, og endnu langt borte
end kan, set vi lysglansen stige
ned mod os der inde fra.

Jeg bor i denne adventstid tanken
da meget på hvordan det er hellig
livet, naturs og dyreliv - alt det
der end mennesket skal genop
rejses. Ikke et gran ideo. Kan
had de ikke vil leve, syntes net
i død.

Jeg tror det mest er når det
føles at tænke på alt det
jordbundne i os, lever stærkest
frem hos mig. Det er vigtigt
nok hvad Jfr. siger om os kristne
folk: "Bundet er i frejd og smerte
til det muld der fødtes af."

Vi er jo da indet i. Benyttet til
alt dette muld som Guds aind dog

har andet over, det må udløses, frejd
med os, og for det er frejdens
født, og hvidt og frodt af en kvindes
Aldrig synes jeg Jfr. har klare ud-
sagnet at gøre øjn om hvid strøm
mens underfulde Kredslob, den
der udvalgte fra ham og gennem
strømmen hele hans slægtning, og viden
tilbage til ham, end i de Seters aind.

Jeg synes de tid efter anden, alene
storie og videre udsigter, men har
deres folige, klare historiske jord-
faste, så vi bliver ikke hoved-om-
ved deres uendelige omfang, men
må belys os dybere og dybere ned,
og ind til, dets Billedens ord i vort
egte hjerte, for den er det jo, der
i os skal den under-
virket som vi end selv ikke kan
ramme i vor tanke
"den dalt, som i jordens hule
Vor Elend har været skjult sig -
af den genfødte skal jord og himmel
folke, og dannelsen og Sjælenes ommund
med alt hvad Gud selv har i sig."

Kære Jakob, jeg skulde måske
all-ikke skrive alt-dette, for
det er jo si ufærdigt, men jeg
kan ligesom ikke lade det være.

Hvis - jeg kommer til Lidelund,
agter jeg at besøge mine to gl.
søstre, blot et par dage - på vej
- og da Andersen nok ikke præker
den søndag i Vortø, tænker jeg at
gå ind i volgm. Kirken, og hører
da at få eders ansigter at se
søndag²⁰. Men - der er jo længe til
og jeg ved ikke hvad det bliver til.

Den præker Anders nu læste for os
i nytorst, men I dog endelig læse - deng
er rigtig ud af den families store lyse bæk
for Danmark og Norden. (Præker i Frederiks Kirke)
1832 - 39) Nylund 1838. Altså dagen efter
han havde fået Månsens hvide vej, men
hadde hørt spurvekvinden i Hagens have.

Kærlig fare og hilsen til eder
begge, med gode nytons ønsker for
jort hjem.

eders

Anders og Augusten

Uha - nu skal vor gode mose
i nord gøres moderne! Den
som du husker går i det morskandede
slyngninger skal laves til en
lign Kanal. Min herlige bro
går nok i løbet og mange
fåle broer laves. Det er natu-
rent eventyrligt land derude!
Gid hele foreningen gik
i stykker.

a.

SKOVGAARD-MUSE
Mappe 86 Nr. 26c